

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

זֹהַר הַשַּׁבָּת

פְּרֻשֵׁת מִקָּיִן

תּוֹכַן הַסֵּפֶר:

- א. עֲרֻכָּה שֶׁל שָׁעָה.
- ב. שַׁבָּת בּוֹ תָּשׁוּב.
- ג. אֹדֶר הַזֹּהַר מִחֶלֶק.
- ד. זֹהַר עַל מַעֲלַת וּשְׁמִירַת הַשַּׁבָּת וַיָּמִים טוֹבִים.
- ה. הַשַּׁבָּת בְּיִשְׂרָאֵל כְּהַלְכָתָהּ, כּוֹלֵל כָּל מֵאֲמָרֵי חַז"ל זֹהַר וּמְדַרְשֵׁים עַל הַשַּׁבָּת.
- ו. שְׁלַחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת שַׁבָּת מִחֶבֶר וּרְמ"א מִחֶלֶק לְכָל שַׁבָּתוֹת הַשָּׁנָה.
- ז. סְפִירוֹי הַזֹּהַר, סְפִירוֹים מִיְחָדִים מְלַקְטִים מְכַל סֵפֶר הַזֹּהַר, לְסֵפֶר לִילָדִים בְּשֻׁלְחַן הַשַּׁבָּת, וּפְנֵי יְרוּיָחוֹ בְּסַעֲוָדָה מְאֹה מְלִיּוֹן שָׁנָה תּוֹרָה בְּכָל סַעֲוָדָה שֶׁל שַׁבָּת.
- ח. סְפִוֵר מְדָהִים בְּהַמְשָׁכִים מִשְׁנֵי בַעֲלֵי תְּשׁוּבָה בַעֲדֵי קְרֵאָקָא.
- ט. מְזָכָה הַרְבֵּים כְּהַלְכָתָהּ.
- י. אֲגָרוֹת הַזֹּהַר.

סֵפֶר קְדוֹשׁ זֶה מְסַגֵּל לְאַהֲבַת הַשָּׁמַיִם וַיְרֵאֵת שָׁמַיִם טְהוֹרָה, וּלְלַמּוֹד מִקְדָּשִׁת וְצַדִּיקָת רַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים חַכְמֵי הַזֹּהַר, הַסּוֹד וְהַנְּסֻתָר, וּלְהַתְקַשֵּׁר לְנִשְׁמַת הַרְשָׁב"י וְרַבֵּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ זִיעַ"א.

וַיֵּצֵא לָאוֹר עַל יְדֵי "מִכְּפַעַל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי"

בַּעֲיָה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹכֵב"א

תְּשָׁרֵי תִשְׁע"א לַפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכלל ההבטחות הרשב"י זיע"א

לקנות הספרים במחיר מסובסד:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8

Ramat Beth Shemesh 99093, Israel

Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

תּוֹכַן הָעֵנִינִים

- ד.....תְּשׁוּבָה עִם חֶרְטָה
- ה.....עֲרֹכָה שֶׁל שְׂעָה
- ז.....הַסְּכָמוֹת וּמִכְתָּנָבִים (הַמְּשֵׁף).
- ט.....שְׁלַחַן עֲרוּף הַלְכוֹת שְׁבֵת מִחֶבֶר וְרַמ"א
- י.....שְׁבֵת בּוֹ תְּשׁוּב.
- יט.....אוֹר הַזְהָר הַמְּחֻלָּק
- יז.....זֶהָר עַל מַעֲלַת וּשְׁמִירַת הַשְּׁבֵת וַיָּמִים טוֹבִים
- כ.....הַשְּׁבֵת בְּיִשְׂרָאֵל כְּהִלְכָתָהּ
- כג.....סַפְּנֵי הַזְהָר
- כה.....בְּעִיר קְרֵאקָא
- כט.....מִזְכֵּה הַרְבִּים כְּהִלְכָתָהּ
- לא.....אַגְרוֹת הַזְהָר

תשובה עם חרטה

אברך אחד בא פעם לפני הרב הקדוש מורינו הרב רבי מאיר מפרימישלאן זצלה"ה, ובקשתו שטח לפני הרב הקדוש שחפץ הוא לשוב בתשובה לפני השם יתברך, אמר לו הרב הקדוש מורינו הרב רבי מאיר מפרימישלאן, אם חפץ אתה לשוב בתשובה, מהצורך שיהיה לך חרטה על מעשיך, ענה אברך הלז, בוודאי, כי באם לא הייתי מתחרט, לא הייתי בא לפני הרבי, הזדעק הרב הקדוש מפרימישלאן ואמר לו בזה הלשון, הלזאת בשם חרטה ייקרא, "מאיר" יספר לך את אשר נקרא חרטה, והתחיל לספר בזה הלשון:

פעם היה אברך אחד אשר קיבל לעת חתונתו נדוניא בסך מאתיים זהובים, כדי שיהיה לו סכום מוכן לפשוט ידו במסחר לאחר חתונתו, אברך הלזה יצא לשוק וקנה מכספו אריג בחמשה פרוטות המעטער, בסך הכל של ארבעת אלפים מעטער בשווי של מאתיים זהובים, ויהי היום, ואברך זה יצא עם סחורתו ליומא דשוקא, כדי למכור את סחורתו ולהרוויח בה.

ובהגיעו למחוז חפצו לרחוב השוק, שמע קול קורא ומכה בתוף, (כידוע שבימים ההם הכריזו על מחיר הסחורות בהכאת תוף) פנה האברך אל אחד הסוחרים ושאלו מה הוא הכאת התוף, ענה לו שמכריזים שעלה מחיר האריג לעשר פרוטות המעטער, כמובן שאברך זה שמח בלבבו שיוכל למכור את סחורתו בכפליים, ויש כבר בידו ריוח נקי של מאתיים זהובים, נכנס עם עגלתו לרחוב השוק כדי לחפש מקום מתאים להעמיד דוכנו ולהתחיל למכור הסחורה, בעוד שהוא מחפש מקום חניה, שמע קול מבשר ואומר שכבר נתיקר מחירי אריגים ועולה עשרים פרוטות המעטער, ועד שהוא מתמלא שמחה מהתייקרות השער, שמע מרחוק עוד הפעם את קול המכריז ואומר, שמעטער אריג, עולה כבר שלושים פרוטות ובדרך זה עלה מחיר האריגים למעלה למעלה, עד ששמע שמעטער אריג עולה כבר זהוב שלם, והיינו מאה פרוטות והוא עדיין לא התחיל למכור את סחורתו, (כל זה מספר הרב הקדוש רבי מאיר מפרימישלאן אל האברך שבא לקבל תשובתו).

אך, כיון שכבר פנה יום, חשב לו אברך זה בלבבו, על מה ולמה אמהר כעת למכור את סחורתי, והנה כבר לפנות ערב, והלא ממילא כבר נתעשרתי והון רב ועצום בידי כי את כל הסחורה קניתי רק במאתיים זהובים, וכעת סחורתי שוה הוא, ארבעת אלפים זהובים, ובין לילה נתעשרתי הון ועושר כזה, ומה לי למהר, הנה אסור לאכסניא לאכול המשך בעמוד ו

עֲרֵבָה שֶׁל שָׁעָה

ובלמוד זוהר הקדוש תמידים כסדרם, בזה ממשיד עליו קדושה כקבלת התורה בהר סיני כמו שפיתוב בזהר פרשת בהעלתך (דף קנב.) דקרי לעוסקים בכתמת האמת אינון דהו קיימי בטורא דסיני. ובאר הצדיק הקדוש המקובל האלוקי רבי יהודה פתיה ז"ע, וז"ל: ונראה לי בבאור פונתו כי בתחלה כשיצאו ישראל לקראת האלקים היו מתניצבים בתחתית ההר ואחר כך נאמר: "וירא העם וינעו וייעמדו מרחק", כי היו יראים פן תאכלם האש הגדולה הזאת וימותו. והיה מקצת מהעם שהיו עושים ושמחים לקראת השכינה ולא רצו לזוז ממקומם הראשון לעמד מרחוק אפילו אם ימותו ממש, ועליהם הוא מה שפיתוב בזהר הנזכר "אינון דקיימו בטורא דסיני", כלומר ולא נעו ועמדו מרחוק אלא עמדו בטורא דסיני מתחלה ועד סוף, ולכן הם זוכים לחכמת האמת. ואותו הנשמות אשר נעו עם העם ועמדו מרחוק, פן הם עושים גם עתה שנשים ועומדים מרחוק לחכמת האמת, מיראתם פן תאכלם האש הגדולה הזאת.

ואמר הרבי מקאמארא: יש הרבה שוטים שבורחים מלמוד רזין של מרון האר"י וספר הזוהר, אשר הם חיינו, ולו עמי שומע לי, בעקבות משיחא אשר הרע והמינות גובר, היו שוקדים כל ימיהם ללמוד ספר הזוהר וכתבי האר"י ז"ל, כלול עם חסידות של מרון הבעש"ט והיו מבטלים כל גזרות רעות... ולו עמי שומע לי, בדור הרע הזה שהמינות גובר, היו למדים עם תינוק פן תשע שנים ספר הזוהר ותיקונים ולהגות בה, והיה יראתו קודמת לחכמתו ויתקיים.

א. וזה לשונו: חפמין עבדי דמלכא עלאה, [החכמים שהם עבדים של מלך העליון], אינון דקיימו בטורא דסיני, [אותם שעמדו על הר סיני], לא מסתכלי אלא בנשמתא, דאיה עקרא דכלא אורייתא ממש וכו' [אינם מסתכלים אלא בנשמת התורה שהיא עקר כל התורה ממש, כלומר שיודעים שבסיפורים וגם בגופי התורה יש פנימיות, שהם רזי התורה והכננות שצריך לכוון בכל מצנה ומצנה]. עד כאן לשונו. [ונכתב בצדו, אמר מעתיק: משמע אותם שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו על הר סיני]. [ועין בתימוני זוהר בהקדמה דף ה' ע"ב דבור המתחיל "דרגא תמינאה"] ולזמנא דאתי, זמינן לאסתכלא בנשמתא דנשמתא דאורייתא. [ולעתיד לבוא הם עתידים להסתכל ולהתבונן בנשמה של הנשמה של התורה, כי אחר תחית המתים עתיד הקדוש ברוך הוא לדרוש תורה חדשה בסודות נעלמים, מה שאי אפשר בזמן הזה לידיע מהותה]. [הביאור מהפרוש מתוק מדבש].

ולחשביע נפשי, ולנוח קצת מעמל וטורח הדרך, ובבוקר אלך ואמכור את סחורתי ואשוב לביתי כשהון ועושר בידי, אומר ועושה הוא, ונכנס לבית מרזח, וצוה שיביאו לו בשר ודגים וכל מטעמים, ופרפראות ולפתן, ובסוף יין ישן נושן, כדרך הנגידיים, כי בטוח וסמוך היה שהנה כבר נתעשר עושר רב, ואחר כך צוה שיבינו לו מטה מוצעת היטב, ושכב לנוח מעמל הדרך, ולפני שינתו התחיל לחשוב חשבונות מה יעשה עם כל ההון והעושר הזה.

ויהי בבוקר כאשר יצא האברך זה לרחוב השוק, שמע קול מכה בתוף ומכריז, וכאשר שאל על קול המכריז, ענו לו שכרוז יוצא, שמחיר האריג ירד פלאים, ובעד שלשה פרוטות... יכולים לקבל מעטער אריג. (כי כאשר שמעו הסוחרים שאריגים עובר לסוחר הוא, וחסר סחורה מסוג זה על השוק, הביאו סחורה זאת מכל הכפרים הסמוכים, עד שנתרבה סחורה זאת, ועל ידי זה ירד מחירה פלאים כמובן).

וכמובן שאברך זה נהיה לו שחור בעינים וראשו הסתחרר עליו, והתחיל לתלוש שערות ראשו, והחל צווח ככרוכיא, אוי לי, ווי על נפשי, ומה עשיתי ובין לילה נתהפך לעני מרוד, ואפילו את הקרן לא אוכל להוציא, ואילו הייתי מוכר את סחורתי רק בעת שהגעתי אל השוק, גם כן הייתי מרויח בכפליים, ועכשיו במו ידי איבדתי את כל הוני ורכושי, ומה מרה היתה עליו נפשו, ונוסף על כל זה, עוד אכל סעודה כזאת, ועל חשבון מי עשה זאת, ולא די שלא נתעשרתי, עוד נהיה בעל חוב, וכל זאת הוא מפני שלא מכר את סחורתו ביום אתמול וכו' וכו'.

וסיים הרב הקדוש רבי מאיר מפרימישלאן זצלה"ה את דבריו, ואמר אל האברך אשר ישב לפניו שביקש לשוב בתשובה, מעצמך אתה יכול להבין האיך שהתחרט אותו אברך על אשר לא מכר את סחורתו בעיתה, ואבד את כל הונו, חרטה כזאת הוא תקרא בשם "חרטה", ואם מתחרטים באופן כזה כמו שאברך הנזכר לעיל התחרט או אז יכולים לשוב בתשובה אמיתית לפני המקום ברוך הוא (דרכי הצדיקים פרק ג).

הטיבה ה' לטובים

הספר הזה נדפס

בנדבט הרה"ח מוהר"ר

חיים אברהם ישעיהו בן ביילא ושלמה

לרפואה שלימה במהרה

זכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי וחבורתו הקדושה תעמוד לו למליץ יושר, שימלא ה' כל משאלות לבו לטובה ולברכה, בבריות גופא, פרנסה בשפע וברווח, עושר וכבוד, אריכות ימים ושנים טובים בבריאות השלימות, אכ"ר.

הַסְּכָמוֹת וּמִקְתָּבִים (הַמִּשְׁנָה)

רפאל זילבער

אבד"ק פריימאן ברוקלין, נ.י. יצ"ו

ב"ה

חזיתי איש מהיר במלאכתו מלאכת שמים הוא ניהו האברך הדגול והנעלה חו"ב וירא וחרד לדבר ה' כש"ת מו"ה שלום יהודה גראס נ"י שו"ב וירא ה' מרבים ועבר עליו רוח טהרה לעורר אחינו בני ישראל על ענין זהירות ושמירה ממאכלות אסורות, וקיבץ כעמיר גורנה דברי ראשונים ואחרונים וספרן של צדיקים מפרשי התורה והש"ס שמבארים עד כמה מגיע הפגם וההיזק אל נפש הישראלי שמתפגל בזה ח"ו ולעומת גודל מעלת הנשמר וזהיר שזוכה להתקדש ולהטהר ולזכות נשמתו. גם בדברי הלכה ידו הדה והביא כמה הלכות נצרכות ותשובות וביורורים בענינים הללו. ואשרי שלו ככה, מה' ישא ברכה. ומי יתן ויכנסו דבריו בלב הקוראים להתעורר ולשמור דרכי החיים כי בעוה"ר רבה המכשלה, וע"כ זכות הרבים תלוי בו. וראוי להיות בסיועו ועזרו להוציא לאור עולם חיבורו.

וע"ז באעה"ח א' לס' בריתי שלום תשל"א לפ"ק פה מחנה "תורה ויראה דזופניק" הק' רפאל זילבער

הרב שלמה האלבערשטאם שליט"א נ"ק אדמו"ר שליט"א מבאבוב ברוקלין נוא יארק

שפר קדמי להחויא כי הי' למראות עיני הקונטרס אשר חיבר האברך המופלג בתורה ויראה כש"ת מו"ה שלו' יהודא גראס נ"י.

אשר יצא לזכות את הרבים וללקוט שושנים מדברי גדולים וצדיקי עולם בהתעוררות ודברי מוסר להשמר ולהזהר מכשלון מאכלות אסורות ח"ו ואם אמנם שאין ספר כזה צריך לשום הסכמה אך למען לחזק ידי הרב האברך נ"י בזה ולמלאות רצונו באתי לעורר לבב בני ישראל לסייעו ולתמכו.

וע"ז באעה"ח יום ה' לס' לא תאכלו כל תועבה, תשל"א לפ"ק הק' שלמה האלבערשטאם

שנת תשל"ג

אליהו זלאטניק

רב וחבר הנה"צ של העדה החרדית בירושלים

ב"ה, חדש הרחמים והסליחות כ"א אלול תשל"ג
לכבוד ידידי הרה"ח המופלג בתורה ויראת שמים טהורה מוה"ר שלום יודא גראס שליט"א.

אחדשה"ט באה"ר

לפני איזה ימים קבלתי את מכתבו ובו בקשני לשים עין על ספרו "נפש ישעיי" אשר הוציא לאור לחזק את היסוד של מאכל כשר והספר אין אתי - וכעבור איזה ימים קבלתי את ספרו הנחמד והנעים ונהנתי - איך שיגע ומצא כדי מדתו לאסוף כעמיר גורנה בענין איסור מאכלות אסורות. וכאשר שבספרי פרי אליהו ח"ג שו"ת נמצא בדברי אגדה מאמר בענין מאכלות אסורות - אני נותן לו רשות להעתיק את כל המאמר הנקרא להזהר ממאכלות אסורות ואני אשלח לו בזמן הקרוב את ספרי בע"ה.

בענין מה שמביא אם מותר לומר שהחינו בימי הספירה, שכח להביא מה שמביא המשנה ברורה בשם מאמר מרדכי בסימן תצג סק"ב וז"ל ומ"מ אם נזדמן לו איזה ענין שצריך לברך עליו שהחינו יברך, עכ"ל, ובשער הציון סק"ב, מאמר מרדכי, עכ"ל.

אני מברך אותו שימשיך בדרך זה לעשות לטהר את בית ישראל משמץ מאכל איסור ובוזה יתרגלו הבנים והבנות בקדושה וטהרה ונזכה ע"י זה בקרוב בביאת משיח צדקנו ורוח הטומאה תעבור מעל הארץ בב"א.

הכו"ח למען כבוד התורה ומברך אותו בכתיבה וחתימה טובה ובשנת גאולה וישועה.

ידידו הנאמן
אלי זלאטניק

שיעורי זוהר הקדוש

לתועלת הציבור אנו מבקשים לעדכן אותנו על שיעורי הזוהר הקדוש המתקיימים באיזור מגורכם. נא לפרט מקום השיעור, מוסר השיעור, ימים, שעות, מספר משתתפים וכד'. טלפון: 02-6500828. או פקס: 02-9951300. נשמח לבוא לעזרתכם במשלוח ספרים וכד' ליעול הלימוד. כמו"כ אנו מחפשים מתנדבים לחלוקת ספרים בכל רחבי הארץ, הודיעו לנו ויהא זה לתועלת ולחיזוק לימוד הזוה"ק, ועי"ז נזכה במהרה להבטחת הרשב"י זי"ע בדא יפקון מן גלותא ברחמי בב"א.

**[לקבלת ספרים חינם לחלוקה: 0548-436784,
"מפעל הזוהר העולמי" שע"י מוסדות האלמין]**

זהר השבת

קונטרסים
"זהר השבת"
לפי סדר פרשיות השבוע
ערוכים וכתובים בשפה קלה ונעימה לקריאה.

השתתף גם אתה בהדפסת הספרים
ותזכה להנות מזהר השבת
-עלות הדפסת קונטרס \$260-
כל הקודם זוכה!

לקנית זכות קונטרס נוסף מ"זהר השבת":
0548-436784

(ניתן לתרום לע"נ, רפואה, הצלחה וכו')

לע"נ מור אבי ועטרת ראשי גורג' - שמואל בן מאיר ו-נ' אהרן ♦ לרפואת מרת אמי ועטרת ראשי רבקה בת טאוס
לאורך ימים ושנים טובות ♦ להצלחת יצחק בן רבקה וברכה אפרת בת שולמית בכל עניניהם, ובעיקר שנזכה
לראות בנים ובני בנים צדיקים ויראי שמים אמיתיים, יראה פנימית טהורה. ♦ ובמיוחד להצלחת יעל בת ברכה
אפרת בכל עניניה, אמן

שַׁבַּת בּוֹ הַשּׁוֹב

לקוט מספר שְׁכַר וְעוֹנֵשׁ: - מְזוּהָר הַקְּדוֹשׁ וְסִפְרֵי קִבְלָה ש"ס
וּמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי בַעַל שֵׁם טוֹב

חיוב לימוד ולפרסם ענין של השכר והעונש וחיוב הערבות
חיוב הערבות והתוכחה הוא על כל איש ישראל, בין עניים ובין עשירים ומפני האונס רחמנא פטריה רק עד כמה שאפשר ובידו לעשות. מי בדיבור מי במעשה, וגם מה שאין סיפק בידו להגיע לכל ישראל עכ"פ במה שבאפשרות לכל אחד הוא מחוייב לפעול ולעשות כפי יכלתו, ובאם אינו משתדל בזה לתרום חלקו אינו נקי לביתו מן הערבות, וכעת בזמנינו שקיימת אפשרות להגיע לכל יהודי בספרים ערוכים הרי הוי בידו ורק הבעיה היא ההוצאות של ממון על זה בוודאי מי שממון בידו עליו רמיא החיוב להשתדל שיצא הדבר לפועל והוא לא נפטר מחיוב זה עד שיוציא ההוצאות על הדפסת הספרים ושליחתם על פני תבל, ואדרבא אנו מזכים את העשירים בזה שאנו מכינים להם הספרים כשולחן ערוך והם יכולים לילך לכל בית דפוס ולשלם ההוצאות, ואנו עושים מלאכתם להכין הספרים, כדי לפוטרם מהעונשים החמורים החלים על מי שבידו...

ובעצם הדבר של עריכת ספרים והפצתם בעולם כבר הקדימנו בזה אבי אומתינו אברהם ע"ה בקרבו את הבריות תחת כנפי השכינה וכלשון הרמב"ם (פ"א מה' עכו"ם הלכה ג') וז"ל: ... והתחיל לעמוד ולקרוא בקול גדול לכל העולם ולהודיעם שיש שם אלוה אחד לכל העולם ולו ראוי לעבוד והי' מהלך וקורא ומקבץ העם מעיר לעיר וממלכה לממלכה עד שהגיע לארץ כנען והוא קורא שנאמר ויקרא שם בשם ד' אל עולם וכיון שהי' העם מתקבצין אליו ושואלין לו על דבריו הי' מודיע לכל א' וא' כפי דעתו עד שיחזירהו לדרך האמת עד שנתקבצו אליו אלפי' ורכבות והם אנשי בית אברהם ושתל בלבם העיקר הגדול הזה וחבר בו ספרים והודיעו ליצחק בנו, וישב יצחק בגרר מלמד ומזהיר, ויצחק הודיע ליעקב, ומינהו ללמד וישב מלמד ומחזיק כל הנלוים אליו, ויעקב אבינו למד בנו כולם והבדיל לוי ומינהו ראש והושיבו בשיבה ללמד דרך השם ולשמור מצות

אברהם עכ"ל. הרי שאברהם אבינו ע"ה כבר חיבר ספרים בעניני היהדות
ושלחם כדי להפיץ ולהודיע על ידי כך שה' אל עולם.

בא וראה כמה גדול שכר המחזיר בתשובה

איתא בזוהר חדש פרשת לך וז"ל: ואמר ר' אבהו בא וראה כמה שכרו של
אדם העושה לאחר לחזור בתשובה מנ"ל ממה דכתיב "ומלכי צדק
מלך שלם". תני ר' חייא רבה בשעה שנשמת הצדיק המחזיר בתשובה
לאחרים, יוצא מן הגוף מיכאל השר הגדול המקריב נפשות הצדיקים לפני
בוראו (אינו ר"ל קרבן ממש אלא שהוא מקרב אותם ומביאם בהיכל ה' ומספר שם גודל זכותם)
הוא יוצא ומקדים שלום לנשמתו של אותו צדיק, שנאמר "ומלכי צדק" זה
מיכאל ראש שומרי שערי צדק "מלך שלם" זה ירושלים של מעלה הוציא
לחם ויין שהקדים ויצא לקראתו ואמר לו שלום בואך עכ"ל. וגם בעוה"ז
יזכה שימשך עליו חוט של חסד עבור זה וממילא ימצא חן בעיני הכל
כדאמרינן בתמיד דף כ"ח:

החובה להזהיר את אחרים

פוק חזי מה שכתב בספר יסוד ושורש העבודה (שער ז' פ"ד) וז"ל: ואין די
להפקיע את עצמו בלבד בזהירות ההשגחה על עצמו, אלא על הכלל
כולו יצא להזהיר אחרים גם כן, ואשרי חלקו למי שמשתדל לזכות הרבים
בזה. עד כאן לשונו.

ובספר חובת הלבבות שער אהבת השם פרק ו' וזהו לשון קדשו: וכן מי
שאינו מתקן אלא נפשו בלבד תהי' זכותו מעוטה ומי שמתקן
נפשו ונפשות רבות תכפל זכותו כפי זכיות מי שמתקן לאלקים, עד כאן
לשונו.

ואמרינן בסנהדרין (דף צ"ט, ועי"ע ב"מ פה: סנהדרין יט:) כל המלמד בן חבירו
תורה מעלה עליו הכתוב כאלו עשאו שנאמר "ואת הנפש אשר
עשו בחרן".

איתא בזוהר חדש דף ס"ב כרוזא כריז בכל יומא זכאין אינון דמשתדלין
באורייתא ואינון דמזכיין להון לאחרנין ואינון דמעבירין על
מדותיהן. ובזה יקיים ג"כ הפסוק דואהבת את ה' אלקיך שפירושו ג"כ

שתאהב אותו על בריותיו כמדת אברהם אבינו שקירב את הבריות תחת כנפי השכינה ולמדם דרך ה' כדאיתא בספרי וברמב"ם.

ממה נובע החיוב על כל איש מישראל להציל את אחיו מלסור מדרך ה' - היכן נצטוונו על זה, ראה מה שכתב החפץ חיים הק' זי"ע: החובה להצלת נפשות ישראל בזריזות - מואהבת את ה' אלקיך

כתוב בתורה ואהבת את ד' אלקיך וכתוב הרמב"ם שמצוה זו כוללת שנהי' קוראים לבני אדם כולם ולעבודתו יתעלה ולהאמין בו כמו שאם תאהב איש אחד תספר בשבחיו ותרבה בהם ותקרא בני אדם לאהוב אותו, כן כשתאהב אותו יתעלה באמת אתה קורא בלי ספק הסכלים והפתאים לידיעת האמת אשר ידעתו.

בספרי וז"ל: ואהבת את ד' אלקיך אהבהו על הבריות כאברהם אביך שנאמר את הנפש אשר עשו בחרן.

הנך רואה בעליל שהזריזות איש את חבירו לקיום דת ד' הוא עצם המצוה של אהבת ד' שאנו קורין בכל יום בבוקר ובערב.

והנה כהיום שנתרבה בעוונותינו הרבים מצד היצר הרע פירצות גדולות בכל עבר והוא ממש כאש בוער ורוצה לכלות כל חלקה טובה מצוה רבה שימצא בכל עיר כנגדה חבורה של יראי ה' להחזיק הדת בכל נפשם.
(חזו"ד להח"ח זצ"ל).

כמה עמל ויגיעה רבה חייבים להתייגע להשיב נפש ישראלי התועה מן הדרך

כתוב בתורה "כי תפגע שור אויבך או חמורו תועה השב תשיבנו לו" וכתוב בפרשת תצא "לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים וההתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך". וכתב הרמב"ן שנדחים מורה שהרחיקו לברוח ומזה נוכל להתבונן, אם חסה התורה כל כך על ממונו של ישראל אפילו על חמורו או שיו שתעה והרחיק מן הדרך והוצרך עמל רב להטותו הדרך וכ"ש כמה צריך לרחם על נפש הישראלי שתועה מן הדרך אפילו אם יצטרך עמל רב ולראות להשיבו אל דרך האמת.

"השב תשיבם" דרשו רז"ל אפילו מאה פעמים, וכמו כן בעניננו אפילו צריך מאה יגיעות עלינו לעסוק בהם להטות צאן אובדות לידיעה הבורא ועבודתו. (שם).

מאלה שה' נתן בלבם חכמה ותבונה והיה בכוחם להציל ההמון על ידי הדרשה ברבים יתבקשו הנפשות האובדות

והנה נמצאים מבעלי תורה ויראי השם שד' נתן בלבם חכמה ותבונה והי' כחם לרפאות שבר עמנו והחיוב עליהם לקרא בגרון וכשופר להרים קולם לדרוש ברבים להציל ההמון ממים הזדונים מאנשי רשע ממתעים וממדיחים שלוחי דסט"א ולהשריש בלבם אמונת השם יתברך ולחזק לבם בצוק העתים לחזקם ללימוד תורה הקדושה ולקיום המצוות ואם לא יעשו ככה יתבקשו מהם נפשות האובדות ועל זה רמז הנביא (יחזקאל ל"ד) בן אדם הנבא וכו' את הנחלות לא חזקתם וכו'. (שם)

והודעת להם את הדרך - רוב החוטאים בזמננו (בזמן החפץ חיים) רק תועים כשה אובד - מצוה רבה לרחם עליהם להשיבם לבעליהם

ובאמת אפילו החוטאים בזמננו מצוי ברובן שאינם להכעיס ח"ו רק תועים על ידי פושעים שמתעים אותם והרי הם כשה אובד שאינו יודע הדרך לשוב לבית בעליו ומצוה רבה לרחם על נפשות התועות להורותם הדרך הנכונה וכמו שכתוב והודעת להם את הדרך אשר ילכו בה. (שם)

אור הזהר המחלק

מהדורא עשירית,

י"ל ע"י האדמו"ר מהאלמין שליט"א בחו"ל בשנת תש"ס, ובשנת תשס"ג 250.000

ואח"כ בא"י בעוד 8 מהדורות ס"ה י"ל 310.000 טופסים

להיות נוהרים להיכל המלך לעסק בחכמת הקבלה והזהר הקדוש
בחלק נכבד ביותר בסדר היום, ואף רב שעות היום

עט. התורה היא אמצעי בלבד. והעסוק בה צריך להיות מתוך שאיפה ורצון
עמק לדבקות בהשם. ושום פונה אחרת אסורה בהיכל השם. ברור, שאם לומדי
התורה היו עוסקים בה מתוך אהבת השם היוקדת בלבם, והרצון להדבק בו
הוא זה שהיה ממלא את כל ישותם, לא היה נוצר שום וכוונת בקשר לפנימיות
התורה, וככלם היו נוהרים להיכל המלך לעסק בחכמת הקבלה והזהר הקדוש
בחלק נכבד ביותר בסדר יומם, ואף רב שעות ימיהם.

(שביל הפרדס, כרך יא, פרשת וישלח תשנז)

פ. מרגלית יקרה, אוצר קדוש ונעלה, העניק השם יתברך ברב חסדיו לעמנו
עם סגלה, והוא ספר הזהר הקדוש שנתחבר בקדשה עליונה על ידי התנא
האלקי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן.

בזכות הקריאה והלמוד בספר הזהר הקדוש מבטח לנו שנוזכה ונגאל
ברחמים בלא צרות ויסורים רחמנא ליצלן

פא. וידוע ומפרסם בספרים הקדושים שבזכות הקריאה והלמוד בספר הזהר
הקדוש מבטח לנו שנוזכה ונגאל ברחמים בלא צרות ויסורים רחמנא ליצלן...
לאור זאת, ומתוך צפיה אמיתית לביאת משיח צדקנו, החלטנו להקים את
עממת היכלא דרשב"י אשר תפעל ללא כל מטרת רוח ואשר שמה לה מטרה
אחת ויחידה: לקרב את גאלת ישראל ברחמים ולבטל כל גזרות קשות מעם
ישראל, וזאת בעקר על ידי הפצת הזהר הקדוש ומעלתו הגדולה...

חלקת הזהר הקדוש ל-50 חוברות - שֶׁפֶל אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל יוּכַל לַעֲסֹק מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ בְּסֵפֶר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ, וְלִסְיָמוֹ בְּסִיעֵתָא דְשִׁמְיָא בְּנִקְל בְּמִשְׁךְ שְׁנָה. חלקת תקוני הזהר ב-8 חוברות מחלק ל-40 יום כנגד ימי אלול ועשרת ימי תשובה, כדי לסיים את ספר תקוני הזהר בימי הרחמים והסליחות כְּנֵהוּג

פב. וְכַעַת זְכַנּוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמָיו וּבְרַב חֶסְדָּיו לְמַתַּנֵּת חַנּוּם, לְהִיּוֹת שְׁלִיחִים שֶׁל בֵּית יִשְׂרָאֵל וּלְהוֹצִיא לְאוּר אֶת סֵפֶר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ בְּמַהְדוּרָה נִפְלְאוּהָ וּמִיַּחַדֶּת הַמְּחַלְקָת לְחַמְשִׁים חוֹבְרוֹת כְּנִגְדֵי שְׁבַתוֹת הַשָּׁנָה וּבְחֻלְקָה פְּנִימִית לְשִׁבְעַת יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, כְּדֵי שֶׁפֶל אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל יוּכַל לַעֲסֹק מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ בְּסֵפֶר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ וְלִסְיָמוֹ בְּסִיעֵתָא דְשִׁמְיָא בְּנִקְל בְּמִשְׁךְ שְׁנָה.

כְּמוֹ כֵּן הוֹסַפְנוּ לְמַהְדוּרָה זֹאת סֵפֶר תְּקוּנֵי הַזֶּהר בְּשִׁמּוּנָה חוֹבְרוֹת מְחַלְקָת בְּחֻלְקָה פְּנִימִית לְאַרְבָּעִים יוֹם כְּנִגְדֵי יְמֵי אֱלוּל וְעֶשְׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה, כְּדֵי לְהַקְל עַל הַצְּבוּר הַלּוֹמְדִים הַמְּעַנְיָנִים לְסִיּוֹם אֶת סֵפֶר תְּקוּנֵי הַזֶּהר בִּימֵי הַרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת כְּנֵהוּג.

(מתוך הקדמת הגאון הצדיק המקובל רבי בניהו יששכר שמואלי שליט"א לספריו הקדושים זהר הקדוש המחלק יוצא לאור על ידי היכלא דרשב"י - ירושלים)

פג. קְרִיאָה קְדוּשָׁה לְהַתְחַזֵּק בְּדַבְרֵי קְדָשׁוֹ שֶׁל רַשְׁבִּי זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמֵן, הַמְּבַטֵּחַ שְׁבִזְכוּת הַקְּרִיאָה בְּסֵפֶר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ נִצָּא מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים, (אף ללא הבנה כָּלֵל, כִּידוּעַ מַדְבְּרֵי רַבּוֹתֵינוּ), וּכְדָאֵי הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן לְסַמּוֹ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחָק.

קְרִיאָה קְדוּשָׁה:

בְּיָמִים קָשִׁים אֵלּוּ הָעוֹבְרִים עַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, הַשֵּׁם יִצְלִינוּ, וְאִין אִישׁ יוֹדֵעַ מֵהַ יְלֵד יוֹם, וְרַבִּים שׁוֹאֲלִים וּמְבַקְשִׁים עֲצָה וְתוֹשִׁיָה בְּמָה לְעוֹרֵר רַחֲמֵי שְׁמַיִם וּלְבַטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ. עַקֵּר הַכֹּל, כִּידוּעַ מַדְבְּרֵי חַכְמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבִרְכָה, חוֹבָה קְדוּשָׁה עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְמַהֵר וּלְפַשְׁפֵּשׁ בְּמַעֲשָׂיו וּלְעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה מַעֲמֵק לְבוֹ וּלְהִרְבּוֹת בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה וּבִפְרָט לְמוּד הַהֲלָכָה, שְׂיַדַע לְקַיֵּם מִצְוֹת הַשֵּׁם בְּכָל דְּקְדוּקָהּ, וְכֵן בְּמִצְוֹת שְׁבִין אָדָם לְחַבְרוֹ, לְהִרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה וּבַתְּחִנָּה לְבוּרָא עוֹלָם שְׂיַחֲשֵׁב לְגַאֲלָנוּ וְיֹאמַר לְצְרוֹתֵינוּ דֵּי.

המשך בסוף עמוד כ

זהר על מעלת ושמירת השבת וימים טובים

מספר "השבת והזוהר"
מאת האדמו"ר מהאלמין שליט"א, שנת תש"ע

מעלת היום

היום הזה מתעטר בשבעים עטרות, והשם העליון הקדוש נשתלם בכל הצדדים, וכל הדרגות מוארות, והכל בשמחת הברכות ובקדשה על קדשה ותוספת של קדשה.

(ח"ב ר"ו, ב)

מעלת היום

יומא דא, מתעטרא בשבעין עטרין, ושמא עלאה קדישא, אשתלים בכל סטרין, ואתנהירו בלהו דרגין, וכלא בתדוה דברכאן, ובקדושה על קדושה, ותוספת דקדושה.

קדשה של ערב שבת

קדשה של ערב שבת זוהי קדשה של שבת בראשית. שהרי מתקדש משלשים ושנים שבילים, ושלוש דרגות של תפוחים הקדושים. וצריכים להזכיר על הקדשה הזו את כלל מעשה בראשית, ומנוחה בסוד של שלשים ושנים השבילים ושלוש הדרגות שנקללות בהם, סוד העדות של מעשה בראשית, דהינו (בראשית ב) ויכלו השמים והארץ וכל צבאם וגו'. ויכל אלהים, שיש בעדות הזו שלשים וחמש תבות, שלשים ושנים שבילים עם שלש הדרגות של התפוחים הקדושים.

קדשה של ערב שבת

קדושה דמעלי שבתא, דא איהי קדשה דשבת בראשית. דהא אתקדש מתלתין ותריין שבילין, ותלת דרגין דתפוחין קדישין. ובעינן לאדברא על האי קדושה, כללא דעובדא דבראשית, ונייחא ברזא דתלתין ותריין שבילין, ותלת דרגין דאתבילין בהו, רזא דסהדותא דעובדא דבראשית, דהינו (בראשית ב) ויכלו השמים והארץ וכל צבאם וגו'. ויכל אלהים, דאית בסהדותא דא, תלתין וחמש תיבין. תלתין ותריין שבילין, ותלת דרגין דתפוחין קדישין.

תֵּלֶת דְּרָגוֹן, דְּאֵינוֹן: שְׁבִיעִי. שְׁבִיעִי. שְׁבִיעִי. וְאֵית בֵּיה רְזָא דְעֻלְמָא עֲלָא, וְרְזָא דְעֻלְמָא תַתְּאָה, וְרְזָא דְכָל מְהֵימְנוּתָא. תֵּלֶת זְמַנִּין אֱלֹהִים, חַד, עֻלְמָא תַתְּאָה. וְחַד, פְּחַד יַצְחָק. וְחַד, עֻלְמָא עֲלָא קַדִּישָׁא, קַדִּישׁ קַמִּי מְאָרִיָּה דְמְהֵימְנוּתָא. וְכָל מָאן דִּינְסֵהִיד דָּא, וְיִשְׁוֵי לְבֵיה וְרַעוּתֵיה לְדָא, מְכַפֵּר עַל כָּל חֻבּוּי.

שְׁלֹשׁ דְּרָגוֹת, שֶׁהֵן: שְׁבִיעִי. שְׁבִיעִי. שְׁבִיעִי. וְיֵשׁ בּוֹ סוּד שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וְסוּד שֶׁל הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן, וְסוּד כָּל הָאֲמוּנָה. שְׁלֹשׁ פְּעָמִים אֱלֹהִים: אֶחָד הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן. אֶחָד פְּחַד יַצְחָק. וְאֶחָד הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן וְרִצּוֹן הֵלֵב, לְהַעֲדִיד לְפָנָי בְּעֵלָה שֶׁ הָאֲמוּנָה. וְכָל מִי שֶׁמַּעֲיֵד אֶת זֶה וְיִשִּׁים לְבוֹ וְרִצּוֹנוֹ לְזֶה, מְכַפֵּר עַל כָּל חֻטָּאֵי.

גִּסְח הַקְּדוּשָׁה

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְרִצָּה בְּנוֹ וְכוּ', הָאִי קִדְּוִשָׁא אִיהוּ בְּחַד מִתְקַלָּא, לְקַבֵּל סִהְדוּתָא דְמְהֵימְנוּתָא, וְאֵינוֹן תֵּלְתִין וְחֻמְשׁ תִּיבִין אַחְרָנִין, בְּמָה דְאִית בְּוִיכְלוֹ. כִּלְאֵ סִלְקִין לְשַׁבְעִין תִּיבִין, לְאִתְעַטְרָא כְּהוּ שַׁבְּת, דְּמַעְלֵי שַׁבְּתָא. וְכַּאֲה חוּלְקִיָּה דְּבַר גִּשׁ, דִּיבְּוֹן רַעוּתֵיה לְמַלִּין אֱלִין, לִיקְרָא דְמְאָרִיָּה.

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְרִצָּה בְּנוֹ וְכוּ', קְדוּשָׁה זֶה הוּא בְּמִשְׁקַל אֶחָד כְּנֻגַד עֲדוּת הָאֲמוּנָה, וְהֵם שְׁלֹשִׁים וְחֻמְשׁ תַּבּוֹת אַחְרוֹת, כְּמוֹ שֵׁשׁ בְּוִיכְלוֹ. הַכֹּל עוֹלָה לְשַׁבְעִים תַּבּוֹת לְהַתְעַטֵּר בָּהֶם שַׁבְּת שֶׁל עֶרֶב שַׁבְּת. אֲשֶׁרִי חִלְקוּ שֶׁל אָדָם שִׁיכּוֹן רִצּוֹנוֹ לְדַבְּרִים הִלְלוּ לְכַבוֹד רַבּוֹנוּ.

קְדוּשַׁת הַיּוֹם

קִדְּוִשָׁא דְיוֹמָא, הָא אִוְקְמוּהָ בּוּרָא פְּרִי הַגָּפְן, וְלֹא יִתִּיר. דְּהָא יוֹמָא קָאִים לְקַדְּשָׁא לִיָּה, מַה דְּלִית הָבִי בְּלִילָא, דְּאֵנִן צְרִיבִין לְקַדְּשָׁא לִיָּה, בְּהֵנִי מַלִּין, בְּמָה דְּאִוְקִימְנָא. וְלֹא אִתְקַדְּשׁ הָאִי לִילָא, אֲלֵא בְּעַמָּא

קְדוּשַׁת הַיּוֹם, הִרִי פִּרְשׁוּהוּ בּוּרָא פְּרִי הַגָּפְן, וְלֹא יוֹתֵר. שְׁהִרִי הַיּוֹם עוֹמֵד לְקַדְּשׁ אוֹתוֹ. מַה שֶׁאֵין כֵּן בְּלִילָה. שֶׁאֵנִי צְרִיכִים לְקַדְּשׁ אוֹתוֹ בְּדַבְּרִים הִלְלוּ, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ. וְלֹא מִתְקַדְּשׁ הִלְלָה הַזֶּה, אֲלֵא רַק בְּעַם הַקְּדוּשָׁה

למטה, כששורה עליהם אותה רוח
עליונה. ואנו צריכים לקדשו ברצון
הלב, ולכונן הדעת לזה.

קדשת היום

והיום מקדש אותנו, וישראל
מקדשים בתפלות ובקשות
ומתקדשים בקדשתו ביום הזה.
אשרי ישראל העם הקדוש שירשו
יום הזה נחלת ירשה לעולמים.

עדות על מעשה בראשית

חמישי - כוס של ויכלו. כו"ס
בחשבון אלהים. ויכלו - ע"ב,
שכוללת אותם הפלה הקדושה.
שהכוס הזאת המלאה יין של תורה,
צריכה להעיד על מעשה בראשית.

טעימות המאכלים

ובליל שבת צריך אדם לטעם מהכל
כדי להראות שספת שלום הזאת
נכללה מהכל, ובלבד שלא יפגם
מאכל אחד ליום, ויש אומרים שנים,
לשתי הסעודות האחרות של היום,
ויפה. וכל שכן אם מעלה יותר ליום
ויכול לטעם ממאכלים אחרים.
ולקטנים בשני תבשילים מספיק.
ובארוה החברים.

קדישא לתתא, כד שריא עלייהו
ההוא רוחא עלאה. ואנן בעינן
לקדשא ליה ברעותא דלפא, לבוונא
דעתא להאי.

קדשת היום

ויזמא איהו קא מקדשא ליה.
וישראל מקדשי בצלותין
ובעותין, ומתקדשין בקדושתיה, בהאי
יזמא. זכאין ישראל, עמא קדישא,
דאחסינו יזמא דא, אחסנת ירותא
לעלמין.

עדות על מעשה בראשית

(חלק ג רע"ג, א ר"מ)

חמישאה, כוס דויכלו. כו"ס,
בחשבון אלהים.
ויכלו, ב, דכליל לון פלה קדישא,
דהאי כוס מלא ינא דאורייתא, צריך
לאסדהא על עובדא דבראשית.

טעימות המאכלים

(ח"א מ"ח, ב)

ובליליא דשבתא בעי כר נש
לאטעמא מפלא, בגין
לאחזאה דהאי ספת שלום מפלא
אתכלילת, ובלבד דלא יפגים מיכלא
חדא ליוזמא, ואית דאמרי תרין,
לתרין סעודתי אחרגין דיוזמא, ושפיר.
וכל שכן אי סליק ותיר ליוזמא ויכיל
למטעם ממייכלין אחרגין ולזעירי
בתרי תבשילין סגיא, ואוקמוה
חבריא.

הַפְּרוּז שְׁבַכְנִיסַת הַשַּׁבָּת

אַלֵּא כְּשֶׁנִּכְנַסְתָּ שַׁבָּת, פְּרוּז קוֹרֵא בְּכָל הַרְקִיעִים: הַתְּתַקְנוּ מְרַכְּבוֹת, הַתְּתַקְנוּ מַחְנוֹת כְּנָגֵד רְבוּנְכֶם. אֲזִי יוֹצֵאת רוּחַ אַחַת מֵצַד הַדְּרוֹם, וְאוֹתָהּ רוּחַ נִפְרָשֶׁת עַל כָּל אוֹתָם חִילוֹת וּמַחְנוֹת שֶׁל צֶדֶד יָמִין, וּמִתְלַבְּשׁוֹת בּוֹ, וְאוֹתָהּ רוּחַ נִקְרֵאת לְבוּשׁ כְּבוֹד שֶׁל שַׁבָּת. אֲזִי הַשְּׁלַחְנוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה מִתְּתַקְנוֹת בְּהִיכָל אֶחָד. אֲשֶׁרִי חִלְקוֹ שֶׁל אוֹתוֹ אָדָם שֶׁסְּדוֹר שְׁלַחְנוֹ נִרְאֶה שֶׁם פְּרָאוֹי, וְהַפֵּל עוֹמֵד מִתְּתַקֵּן בְּלִי בּוֹשָׁה, אִישׁ כְּפִי כַחוֹ.

הַפְּרוּז שְׁבַכְנִיסַת הַשַּׁבָּת

(ח"ב ר"ד, א)

אַלֵּא בְּדַ עָאל שַׁבְּתָא, פְּרוּזָא קְרִי בְּכוּלְהוּ רְקִיעִין, אַתְתְּקִנוּ רְתִיבִין, אַתְתְּקִנוּ מִשְׂרִיין, לְקַדְמוֹת מְאָרִיבִין. בְּדִין נְפִיק חַד רוּחָא מִסְטְרָא דְדְרוֹם, וְהֵוֹא רוּחָא אַתְפְּרָשׁ עַל כָּל אֵינּוֹן חִילוֹן וּמִשְׂרִיין דְלִסְטֵר יָמִינָא, וְאַתְלַבְּשֵׁן בֵּיהּ, וְהֵוֹא רוּחָא אֶקְרִי לְבוּשָׁא דִיקָר דְשַׁבְּתָא. בְּדִין פְּתוּרִי דְהֵאִי עֲלָמָא, מִתְּתַקְנֵן בְּחַד הִיכְלָא. זְבָאָה חוּלְקִיָּה דְהֵוֹא בְּרַ נֶשׁ, דְסְדוּרָא דְפְתוּרִיָּה אַתְחִזִּי תַמּוֹן בְּדְקָא יָאוֹת, וְקוּיָמָא כְּלָא מִתְּתַקְנָא, בְּלָא כְּסוּפָא, אִינֶשׁ כְּפּוּם חִילִיָּה.

המשך מעמוד טז

כְּמוֹ כֵּן יֵשׁ לְהַתְחַזֵּק בְּדַבְרֵי קִדְשׁוֹ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹהִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זְכוּתוֹ יְגוֹ עֲלִינוּ אָמֵן, הַמְּבַטֵּיחַ שְׁבֻכּוֹת הַקְּרִיָּאָה בְּסִפְרֵי הַזְהַר הַקְּדוֹשׁ נִצָּא מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים, (אף לֵאל הַבְּנֵה כָּלֵל, כִּידוּעַ מִדְּבַרֵי רְבוּתִינוּ). וְכִדְאִי הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן לְסַמְךָ עֲלִיו בְּשַׁעַת הַדְּחָק.

לְכֵן כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִשְׁתַּדֵּל מִדֵּי יוֹם לְקִרְאָ מִסְפֵּר דְּפִים מִסְפֵּר הַזְהַר הַקְּדוֹשׁ לְהַצְלִיחַת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל וּלְקִרְוֹב הַגְּאֻלָּה... וְיֵהִי רְצוֹן שְׁנִזְכֶּה לְגְאֻלָּה הַקְּרוּבָה בְּקִרְוֹב מִמֶּשׁ וְכָל הַיְשׁוּעוֹת, אָמֵן וְאָמֵן בְּבִרְכָה וּבְתַפְלָה לְשָׁלוֹם עִם יִשְׂרָאֵל.

(מתוך קריאת הגאונים הצדיקים: רבי יצחק פדורי זכר צדיק וקדוש לברכה, רבי יחיאל פישר א׳׳זנבאך זכר צדיק וקדוש לברכה. ולהבדיל בין חיים לחיים הגאונים הצדיקים: הגאון הצדיק רבי עובדיה יוסף שליט׳א, הגאון הצדיק המקבל רבי בניהו יששכר שמואלי שליט׳א, רבי ראובן אלבז שליט׳א, ועוד)

הַשַּׁבָּת בְּיִשְׂרָאֵל בְּהַלְכָתָהּ

יצא לאור ע"י

האדמו"ר מהאלמין שליט"א בשנת תשמ"ב

כג. בַּשַּׁבָּת צְרִיךְ לְתַקֵּן מִסִּבַּה נְאֻה בְּכַמָּה כָּרִים וּכְסָתוֹת מְרַקְמוֹת מְכַל שְׂיֵישׁ לוֹ בַּבַּיִת (ח"ג רע"ב:).

כד. בַּשַּׁבָּת יוֹם טוֹב יִשְׂרָאֵל הֵם בְּחֵרוֹת מְכַל אֲמוֹת הָעוֹלָם וְאִינָם יִרְאִים מְכַל הַמְצָרִים בְּעוֹלָם (ת"ז מז"ח קנ"ח:).

כה. יוֹם הַשַּׁבָּת נִשְׁכָּחִים בּוֹ פֶּלַח הַצֵּעֵר וְרִגְזוֹ וְדַחַק בְּכָל הָעוֹלָם פִּי הִיא יוֹמָא דְהַלּוּלָא שֶׁל הַקָּב"ה (ח"ג צ"ה:).

כו. כָּל יְמֵי הַשָּׁבוּעַ מְקַבְּלִים שְׁפַע מִן יוֹם הַשַּׁבָּת (ח"א ע"ה:).

כז. אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שְׂזָכוּ לְנַחַל אֶת הַשַּׁבָּת לִירֵשֶׁת עוֹלָמִים (ח"ב ר"ז:).

כח. אֲשֶׁרֵי חִלְקוֹ שֶׁל מִי שְׂזָכָה לְכַבֵּד אֶת הַשַּׁבָּת אֲשֶׁרֵיוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֲשֶׁרֵיוּ בְּעוֹלָם הַבָּא (ח"ב ס"ד. ר"ז:).

כט. כְּשֶׁאָדָם מְכַבֵּד אֶת הַשַּׁבָּת בְּשִׁלְמוֹת כְּרָאוּי, הַקָּב"ה קוֹרֵא עָלָיו "עַבְדִּי אֲתָהּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר" (ח"ב ר"ט:).

ל. כָּל מִי שֶׁשׁוֹמֵר הַשַּׁבָּת וּמְכַבֵּד אוֹתוֹ, וּמְעַנֵּג אוֹתוֹ בְּשִׁבְלֵי כְבוֹדוֹ שֶׁל הַקָּב"ה, כֶּךָ הַקָּב"ה נוֹתֵן לוֹ מְקוֹם נַח לְמַעַלָּה וְנַח בְּמַנוּחָה מִיִּגְיעַת זֶה הָעוֹלָם (תיקוני זוהר תקון ע, קל"א:).

לא. כִּמוֹ שֶׁהָאָדָם עוֹשֶׂה נַחַת רַוַּח לְהַקָּב"ה וּשְׂכִינָתוֹ בַּשַּׁבָּת, כֶּךָ עוֹשֶׂה לוֹ הַקָּב"ה וְלוֹזוּגָתוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא (ז"ח בתיקונים קל"ז:).

לב. שַׁבָּת זְכוּרֹן הַמְּנוּחָה בְּעוֹלָם וְהוּא כָּלֵל כָּל הַתּוֹרָה (ח"ב צ"ב:).

לג. בַּשַּׁבָּת יוֹם טוֹב מְתַלַּבְּשֵׁין הַנְּשָׂמוֹת בְּכַתְנֵת אֹר (תיקוני זוהר בה"ק י"א:).

לד. בַּשַּׁבָּת יֵשׁ לְלִבֵּשׁ מְלַבְּוֹשִׁים לְבָנִים אוֹ בְּגוּנִים נְאִים (ז"ח יתרו נ"א:).

לה. לְכָל אֶחָד נוֹתֵנִין לוֹ נֶפֶשׁ הַיְתָרָה לְפִי מְדַרְגָתוֹ וּמְדָתוֹ (ח"ג משנה ברורה:).

לו. עַל יְדֵי נְשָׂמָה יְתָרָה נִשְׁכָּחִים כָּל עַנְיָנֵי חַל וְכָל צֵעֵר וְצָרָה (ח"א מ"ח:).

לו. בשבת נותנין לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל שלמות בה דגמת עולם הבא (ח"ב פ"ח:).

לח. כשהסטרא אחרא רואה שעשו שנוי לכבוד שבת בכל דבר, בלבוש ומאכל, אין להם רשות להתקרב (תיקוני זוהר תקון ר"א, נ"ז).

לט. בשבת יום טוב אין שליטה לס"מ, ואין לו שליטה בגיהנם (ח"ג רמ"ג).

מ. כשברא הקב"ה את העולם לא היה יכול להתקיים עד שבאה ושרה עליהם שלום שהוא השבת (ח"ג קע"ו:).

מא. שבת דגמת עולם הבא הוא (ח"א מ"ח, ז"ח. בראשית כ"א:).

מב. בשבת מצוי השמירה לעם הקדוש (ח"ב ר"ה).

מג. כמה מחנות מלאכים משוטטין לכאן ולכאן לעטר את ישראל בנשמות היתרות (ח"ב קל"ו:).

מד. המענגים את השבת הקב"ה נותן להם משאלותם (תיקוני זוהר נ"ח ל"ג:).

מה. מלאך אחד עומד ואינו נותן להתוקד בנהר דינור את כל אלו שקימו ענג שבת כראוי (ח"ב רנ"ב:).

מו. כשבא השבת מלאכים מעבירים מישראל כל עצב וגייעה ומרירות הנפש וכל כעס (ח"ב רנ"ו:).

מז. אשריהם ישראל שרצה בהם הקב"ה ונתן להם השבת שהוא קדשה משאר הימים (ח"ב מ"ז:).

מח. אלמלא שמרו ישראל שבת ראשונה לא שלטה בהם שום אמה ולשון (ז"ח בשלח ל"ז:).

מט. ר"ש כשהיה רואה אמו מדברת בשבת היה אומר לה אמא שתקי שבת הוא ואסור (ח"א ל"ב:).

נ. נפש יתרה נתוספה לאדם ביום השבת זו רוח הקדוש ששורה עליו ומכתיר לאדם בכתר קדוש והוא מאתו רוח שעתיד לשרות על הצדיקים לעתיד לבא (ז"ח בראשית כ"א:).

נא. לדבר מצוה אפלו בשבת מצוה לרוץ (ז"ח נ"ח. כ"ח).

נב. אין לה שבח וקלוס לפני הקב"ה כמו שבחו של שבת, העליונים והתחתונים כלם משבחין לו כאחד, ואפלו יומו של השבת ממש משבח לו (זוהר חדש בראשית כ"ב:).

ספורי הזהר

מספר "השבת והזוהר"

מאת האדמו"ר מהאלמין שליט"א, שנת תש"ע

וירא קטז ע"א

פְּרִיצִים הָרְאוּיִים לְהִפְנִס לְעוֹלָם הַבָּא

בְּיָמֵי רַבֵּי יוֹסִי הָיוּ אוֹתָם פְּרִיצִים שֶׁהָיוּ שׁוֹדְדִים בְּהָרִים עִם פְּרִיצֵי אַמּוֹת הָעוֹלָם, וְכִשְׁמוּצָאִים בֶּן אָדָם וְתוֹפְסִים אוֹתוֹ לְהַרְגוֹ, הָיוּ אוֹמְרִים לוֹ: מַה שְׂמָךְ? אִם הָיָה יְהוּדִי - הָיוּ הוֹלְכִים עִמּוֹ וּמוּצִיאִים אוֹתוֹ מִן הַהָרִים, וְאִם הָיָה אִישׁ אַחֵר - הוֹרְגִים אוֹתוֹ. [וְהָרִי] וְהָיָה אוֹמֵר רַבֵּי יוֹסִי, רְאוּיִים אֵלוֹ בְּכָל זֶה לְהִפְנִס לְעוֹלָם הַבָּא.

בְּיוֹמוֹי דְרַבֵּי יוֹסִי הוּוּ אֲנֹן פְּרִיצֵי דְהוּוּ מְשַׁדְּדֵי בְטוּרְיָא עִם פְּרִיצֵי אוּמּוֹת הָעוֹלָם, וְכַד מְשַׁפְּחֵי בְר נֶשׁ וְתַפְשֵׁי לֵיהּ לְקַטְלֵיהּ, הוּוּ אֲמַרִין לֵיהּ מַה שְׂמָךְ, אִי הוּוּ יוֹדְאֵי הוּוּ אֲזַלִין עִמֵּיהּ וּמִפְקִין לֵיהּ מִן טוּרְיָא, וְאִי הוּוּ בְר נֶשׁ אַחֲרִינָא קְטָלֵי לֵיהּ. (וְהָא) וְהוּוּ אֲמַר רַבֵּי יוֹסִי אֲתַחֲזֹן אֲנֹן בְּכָל הָאֵי לְמִיעַל לְעַלְמָא דְאַתֵּי.

רַבֵּי אֱלִיעֶזֶר הָלַךְ לְרֹאוֹת אֶת רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זַכָּאֵי רַבּוֹ

ח"י שרה קכז ע"א

רַבֵּי [אֱלִיעֶזֶר] אֱלִיעֶזֶר הָלַךְ לְרֹאוֹת אֶת רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זַכָּאֵי רַבּוֹ, וְאוֹתוֹ הַיּוֹם הָיָה רֹאשׁ חֹדֶשׁ. כִּשְׁהִגִיעַ אֵלָיו, אָמַר לוֹ, הַבְּאֵר שְׂמֻנְקָה מְכָל טַנְפָת, וּמְמַלְאִים אוֹתוֹ וְנוֹבַע מִשְׁלוֹ יוֹתֵר, מַה רוּצָה כָּאֵן? אָמַר לוֹ, תֵּיב אָדָם לְהַקְבִיל פְּנֵי רַבּוֹ. אָמַר לוֹ, לֹא כֶּן אֲמַרְתִּי, אֶלָּא אֲנִי רוּאָה בְּכַפְנִיךָ שֶׁדָּבַר חֹדֶשׁ יֵשׁ אֲצִלְךָ מֵאוֹתָם הָעֵמֻקִּים שְׂאֵתָה עֲתִיד לְשַׁאֵל.

רַבֵּי (אֱלִיעֶזֶר) אֱלִיעֶזֶר אֲזַל לְמַחְמֵי לְרַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זַכָּאֵי רַבִּיהּ, וְהָהוּא יוֹמָא רִישׁ יַרְחָא הָהוּ, כַּד מְטָא גַבִּיהּ אָמַר לֵיהּ בִּירָא דְלִסְרַיִן, וּמַלְיִין לֵיהּ, וְהָהוּא נָבִיעַ מְדִידֵיהּ יַתִּיר, מֵאִי בָעָא הִכָּא. אָמַר לֵיהּ תֵּיב אָדָם לְהַקְבִיל פְּנֵי רַבּוֹ. אָמַר לֵיהּ לָאוּ עַל כֶּן אֲמַרְתִּי. אֶל אֲנִי אַחְמַי יבְּאַנְפִּי דְבְּמַלְהָ חֹדֶתָא אֵית גַּבְּךָ מֵאִינוּן עֵמִיקִין דְאַתְּ עֲתִיד לְמַתְבַּע.

חֲדוּשֵׁי תוֹרָה

תולדות קלה ע"א וע"ב

רַבֵּי שְׁמַעוֹן בָּא לְטַבְרִיָּה וְהָיָה עִמּוֹ רַבֵּי אַבָּא. אָמַר רַבֵּי שְׁמַעוֹן לְרַבֵּי

רַבֵּי שְׁמַעוֹן הָהוּ אֲתֵי לְטַבְרִיָּה וְהָהוּ עִמֵּיהּ רַבֵּי אַבָּא. אָמַר רַבֵּי

זהר השבת

שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אַבָּא נְזִיל, דְּהָא אָנָּן חֲמִינָן דְּבַר נֶשׁ חַד יַמְטֵי הַשְּׁתָּא לְגַבְנָן וּמְלִין חֲדָתִין בְּפוּמִיָּה וְאִינוּן מְלִין דְּאוּרִייתָא. אָמַר רַבִּי אַבָּא הָא יְדַעְנָא דְּבָכָל אֶתְרָא דְּמַר אֶזְיֵל, קְדָשָׁא בְּרִין הוּא מְשַׁדְּר לֵיהּ מְלֶאכִין טְסִין בְּגַדְפִין לְאַשְׁתַּעֲשָׂעָא בֵּיהּ.

אַבָּא, נְלָךְ, שְׁהָרִי אָנָּן רְאִינוּ שְׂאִישׁ אֶחָד יִגִּיעַ כְּעֵת אֵלֵינוּ וּדְבָרִים חֲדָשִׁים בְּפִיו, וְהֵם דְּבָרֵי תוֹרָה. אָמַר רַבִּי אַבָּא, הִנֵּה יְדַעְתִּי שֶׁבְּכָל מְקוֹם שֶׁמַּר הוֹלֵךְ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹלַח לוֹ מְלֶאכִים טְסִים בְּכַנְפֵימָם לְהַשְׁתַּעֲשָׂע בּוֹ.

עַד דְּהוּוּ אֶזְיֵל, סָלִיק רַבִּי שְׁמַעוֹן עֵינָיו, וְחָמָא בַּר נֶשׁ דְּהוּוּ רְהִיט וְאֶזְיֵל. יִתְבוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן וְרַבִּי אַבָּא. כַּד מָטָא גְבִייהוּ, אָמַר לֵיהּ רַבִּי שְׁמַעוֹן מָאן אַנְתָּ. אָמַר לֵיהּ יוֹדָאי אָנָּא וּמְקַפּוּטְקִיא קְאָתִינָא וְאָנָּא אֶזְיֵלְנָא אֲטִיטְרִיהּ דְּבַר יוֹחָאי דְּאֶתְמַנּוּן חֲבַרְיָא בְּמִלִּין יְדִיעוּן וְשִׁדְרוּנִי גְבִיָּהּ. אָמַר לֵיהּ אִימָא בְּרִי. אָמַר לֵיהּ אַנְתָּ בַּר יוֹחָאי. אָמַר לֵיהּ אָנָּא בַּר יוֹחָאי וְכו'.

בְּעוֹדָם הוֹלְכִים, הָרִים רַבִּי שְׁמַעוֹן אֶת עֵינָיו, וְרָאָה אִישׁ שֶׁהָיָה רָץ וְהוֹלֵךְ. יִשְׁבּוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן וְרַבִּי אַבָּא. כְּשֶׁהִגִּיעַ אֲלֵיהֶם, אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן, מִי אַתָּה? אָמַר לוֹ, אֲנִי יְהוּדִי, וּבְאִתִּי מְקַפּוּטְקִיא, וְאֲנִי הֹלְכְתִי לְסִתְרוֹ [לְאֹהֶל] שֶׁל בַּר יוֹחָאי, שֶׁנִּמְנָנוּ הַחֲבָרִים בְּדְבָרִים יְדוּעִים וְשִׁלְחוּנִי אֵלָיו. אָמַר לוֹ, אָמַר לוֹ, בְּנִי. אָמַר לוֹ, אַתָּה בַּר יוֹחָאי? אָמַר לוֹ, אֲנִי בַּר יוֹחָאי וְכו'.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאֶזְלוּ. אֶזְלַהּ הוּא בַּר נֶשׁ בְּהֵדִיָּה עַד טְבַרְיָה. עַד דְּהוּוּ אֶזְלוּ, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן וְכו'.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְהִלְכּוּ. הִלְכּוּ אוֹתוֹ הָאִישׁ עִמּוֹ עַד טְבַרְיָה. בְּעוֹדָם הוֹלְכִים, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְכו'.

אֶתְוּ רַבִּי אַבָּא וְהוּא יוֹדָאי וְנִשְׁקוּ יְדוּי. אָמַר רַבִּי אַבָּא עַד יוֹמָא דִּין לֹא קְאִימְנָא בְּמִלָּה דָּא בַּר הַשְּׁתָּא. זְכָאָה חוֹלְקֵי דְּזַכִּינָא לְמִשְׁמַע לֵיהּ.

בְּאוּרֵי אַבָּא וְהִיהוּדִי הוּא וְנִשְׁקוּ אֶת יְדוּ. אָמַר רַבִּי אַבָּא, עַד הַיּוֹם הַזֶּה לֹא לְמַדְתִּי בְּדְבַר הַזֶּה, רַק עֲכָשׁוּ. אֲשֶׁרִי חֲלָקִי שְׂזָכִיתִי לְשִׁמְעַע אוֹתוֹ.

רוצה להיות מליונר בעז"ה?
 לימוד שעה אחת זוהר בשבת
 שווה 100 מיליון שנה תורה
 לקבלת הספרים ערכה של שעה, גדולי ישראל והזוהר,
 תיקוני הזוהר היומיומי, ועוד, חינם!
 נקט: 02-995-1300

בְּעִיר קְרֵאקָא

סְפּוּר בְּהַמְשִׁכִּים מְשַׁנֵּי בַעֲלֵי תְשׁוּבָה בְּעִיר קְרֵאקָא

מַחֲזָה מַחְרִיד

לְבַסּוֹף חָזְרוּ אֶל בַּעַל "מַגְלָה עֲמֻקּוֹת", כְּשֶׁהֵם מְלַבְּשִׁים בְּחֻלְצוֹת בְּלוּיוֹת וּבְמַכְנָסֵי כְּתָנָה עָבִים, שְׁלֵא לְפִי מַדְתָּם, מְקַמְטִים וּמְטָלְאִים טְלָאֵי עַל גַּבֵּי טְלָאֵי בְּחוּטִים גָּסִים; עַל רַגְלֵיהֶם נֶעֱלוּ מִיָּנִי כַּפְּפָּיִם מַעַץ עָבָה וּמְחַסְפָּס,

גדולים מאד ובלתי מהקצעים, ובלקחתם הדהדו צעדיהם כשל אסירים הגוררים ברגליהם כבלים כבדים, ועל ראשם חבשו כממות צמר עקמות, מרפטות ומלקכות כאלו הוצאו ישר מהגבל. וכתוספת לתלבשת מחרידה זו, היתה מראה פניהם צהב כשעורה מחוסר מזון וממעוט שנה, והלכלוך בצבץ מכל קמט בגלל העדר הרחצה.

כאשר בעל "מגלה עמקות" התבונן על מראיהם ונסה להשוות אותם בדמינו עם חזותם שופעת העשר והבריאות מלפני זמן קצר, בעת שהם באו אליו בפעם הראשונה, הוא כמעט התעלף... דמעות רותחות שטפו את פניו, ולבו התכונן בקרבו מרב רחמנות על נשי בעלי התשובה המענים. "רבונו של עולם!" פרצה קריאה ממעמקי נפשו של הרב, בהרימו את שתי ידיו כלפי השמים, "הבט נא וראה, איזה עם סגלה בחרת לך! איזה סבל ואילו ענויים הם מוכנים לקבל על עצמם למענה, כדי לקדש את שמך בעולם הזה ולגדלך ולרוממך עד שמי מרום! דבר כזה לא תמצא אצל שום אמה ולשון, אפלו אצל הטובים והחסידים שבהם! ומה עוד אצל שני בני גמורים שהם בעלי התשובה האלה, שלא קראו ולא שנו מעולם, ואינם יודעים בדיק מה זאת יהדות! יתומים מאב ואם מאז מי ילדתם, שאינם יודעים אפלו להתפלל כהלכה! והם מקדשים את שמך בזה ובבא!"

להצילם מדינה של גיהנום

בעל "מגלה עמקות" רצה להורות להם את החלק הבא של סעיפי ההמשך בפסק דין התשובה, שהוא ע"י בית הדין הגדול, אך היתה קשה לו להוציא הנה מפי. לבו שמת דם למראה סבלם של בעלי התשובה, וכך כלו היתה נפעם ונרגש.

רק אחרי מאמץ רב עלה בידו להתגבר על התרגשותו, ופתח ואמר: "להוי ידוע לכם, שכל אותה עת שגופכם מצטמק והולך מיסורי התשובה והחרטה, הרי גם אני סובל, לא פחות מכם! אינני אוכל ואינני שותה אלא אך ורק כדי להחיות את נפשי, ואינני ישן אלא שנה ארעית לבד! אינני מפסיק לבכות ולקונן על כך, שמאדע אים ונורא כזה היתה יכול לקרות בעיר, בה אני מכהן כמרא דאתרא! הייתי מאד רוצה להקל על סבלכם ולא להטיל עליכם כל כך הרבה בזיונות והשפלות! אך דוקא מפני שאני משתתף בצערכם ומפני שכל ישראל חברים, ו"אנשים אחים אנחנו", בני

אברָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, לָכֵן עַז חִפְצֵי לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם מִדִּינָה שֶׁל גִּיהֵנוֹם!
 לְפִיכָּה אֲנִי חַיֵּב לְהִתְגַּבֵּר עַל רִגְשֵׁי הַרְחָמִים הַמְּפַעֲמִים בְּלִבִּי, וּלְצוּוֹת עֲלֵיכֶם
 לַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל מָה שֶׁנֶּאֱמַר בְּגִזְרֵי הַדִּין שֶׁל בַּיִת הַדִּין הַגָּדוֹל!"

"כִּשֶׁם שֶׁלְרוֹפֵא הַכִּירוֹג, אֲסוּר לְהִתְרַגֵּשׁ נֹכַח יְסוּרֵי הַחוּלָה בְּעֵת שֶׁהוּא
 חוֹתֵךְ בַּבֶּשֶׂר הַחַי", הַמְשִׁיךְ הָרַב, "וְעֲלֵיו לְהַחֲדִיר אֶת אֲזַמְלוֹ עִמָּךְ יוֹתֵר
 וְיוֹתֵר פְּנִימָה, לֵאלֹא רַחֲמִים, כְּדֵי לְהַגִּיעַ לְמִקְוֵמוֹת הַנְּגוּעִים, לְקַדְחַם וּלְשַׁרְשׁ
 עַד הָעֵצָם, וּלְפַעֲמִים אֲפֵף לְקַטֵּעַ אֶת הָעֵצָם עֲצָמָה, כִּי אֲסוּר לִי לְחוּס וּלְחַמֵּל
 עַל גּוֹפְכֶם הַגִּשְׁמִי, אֶלֶּא לְיִסֵּר אֶתְכֶם וּלְעַנּוֹת אֶתְכֶם בְּעֵנּוּיִים וּכְאֲבִים קָשִׁים
 וּמְרִים בְּיוֹתֵר, וּבְלִבְד לְהַצִּיל אֶת נַשְׁמוֹתֵיכֶם מִלְּהַצָּלוֹת בְּאִשׁ הַגִּיהֵנוֹם לְנֶצַח
 נְצָחִים!"

דָּרֶךְ הַתְּשׁוּבָה

"וּבָכֵן, הַקְּשִׁיבוּ אִפּוּא וְאֲגִידָה לָכֶם מֵהֵם הַצְּעָדִים הַבָּאִים שֶׁעֲלֵיכֶם
 לַעֲשׂוֹת בְּדָרֶךְ הַתְּשׁוּבָה:

"עַל שְׁנֵיכֶם לַעֲבֹר בְּכָל בְּתֵי הַפְּנִסוֹת וּבְכָל בְּתֵי הַמְּדָרְשׁ שֶׁבְּקִרְיָא, בְּשַׁעַר
 שְׁהַם מְלֵאִים מִתְּפִלָּלִים, לַעֲלוֹת עַל הַבֵּימָה וּלְהַכְרִיז בְּקוֹל רַם כְּדִלְהֵלֹן:
 "רְבוֹתִי! הִנְנּוּ מוֹדִיעִים וּמִתְנַדִּים בְּפִנְיֵכֶם, שֶׁאֲנַחְנוּ חוֹטְאִים וּפּוֹשְׁעִים!
 עוֹכְרֵי יִשְׂרָאֵל! בְּמִשְׁךְ עֲשׂוֹת שְׁנִים הַפְּצָנוּ בִּינֵיכֶם בְּשׂוֹר טְרָפָה וְהַכְּשִׁלְנוּ
 אֶתְכֶם בַּעֲבֻרוֹת חֲמוּרוֹת בְּיוֹתֵר! הַמְטָנוּ אֶסוּן עֲלֵיכֶם וְעַל נַשְׁמוֹתֵיכֶם ע"י
 שֶׁפִּטְמָנוּ אֶתְכֶם בְּנִבְלוֹת וּבְחֻלָּה! מִי יוֹדֵעַ כַּמָּה מְקַרְבֵּיכֶם אוֹ יַלְדֵיכֶם
 נִגְדָּעוּ מִן הָעוֹלָם בְּעוֹן זֶה, נִכְרְתוּ בְּדַמֵּי יְמֵיהֶם, כְּחִיבֵי כְּרִיתוֹת! אָנוּ מוֹדִים
 וּמִתְנַדִּים עַל כֵּן בְּרַבִּים, וּמְבַקְשִׁים וּמִתְחַנְּנִים לְפָנֵיכֶם לְסַלַּח לָנוּ עַל כָּל
 מָה שֶׁעוֹלְלָנוּ לָכֶם, וּלְהִתְפַּלֵּל בְּעֵדְנוּ אֶל אֱלֹקֵי הַרְחָמִים שֶׁגַּם הוּא יִקְבֹּל אֶת
 תְּשׁוּבָתְנוּ וְיִמְחַל לָנוּ עַל כָּל עוֹנוֹתֵינוּ..."

"אֵל תִּמְהַרְרוּ לְרַדֵּת מִהַבֵּימָה", הוֹרָה לָהֶם הָרַב, "אֶלֶּא תִשְׁאַרוּ שָׁם וּתְמַשִּׁיכוּ
 לְבָבוֹת וּלְקוֹנֵן וּלְהַתְחַנֵּן, לְהַפּוֹת עַל חֲטָא וּלְתַלֵּשׁ אֶת שַׁעְרוֹתֵיכֶם וְלֹא לְסַגֵּר
 אֶת מַעַן הַדְּמָעוֹת, עַד שֶׁיִּכְמְרוּ עֲלֵיכֶם רַחֲמֵי הַקֹּהֵל, וְהֵם יוֹדִיעוּ לָכֶם שְׁהַם
 מוֹחֲלִים לָכֶם בְּמַחֲלָה גְמוּרָה וְשֶׁהֵם יִתְפַּלְלוּ עֲלֵיכֶם שֶׁגַּם הַשִּׁי"ת יִסַּלַח
 לָכֶם עַל חֲטָאתְכֶם."

”עם סיום התפלה, לפני שהקהל יוצא מבית הכנסת, תשכיבו את עצמכם על מפתן פתח היציאה, וכך מי שיצא מבית הכנסת יצטרך לדרך עליכם ולירוק בפניכם...”

”כל אותה שעה, בעת שתהיו שטוחים על הארץ וקהל היוצאים מבית הכנסת יעברו וידרו עליכם, תגידו ודוי כמו ביום הפפורים ותכו על לבכם ב”על חטא!”

”כך תעשו בכל בתי הכנסת בעיר, וכשתגמרו לעבר את כל בתי הכנסת ובתי המדרש, מבלי להחסיר אף בית תפלה אחד, תצאו לבית העלמין, להשתטח על קברות הצדיקים ועל קברותיהם של אלה שנספטרו זה לא מכבר ושל אלו שמתו במגפות. תבקשו מחילה מהצדיקים הקדושים ושאר הנפטרים, שאולי נספו בעוונותיכם, ותעוררו את רחמייהם שהם יתפללו בעדכם וימליצו טוב בעדכם בפני בעל הרחמים.

”לאחר כל זאת תעזבו את העיר קראקא ותלכו לערך ”גלות” לתקופה של שלש שנים. עליכם לנדוד רק ברגל, תמיד להיות נע ונד, אל תתעכבו במקום אחד יותר מפיעת לעת, חוץ משבתות וחגים, תמשיכו בנדודיכם בכל מזג אויר שהוא. אל תתעכבו לא מחמת גשם ולא מחמת ברד, לא מחמת שלג ולא מחמת רוחות סוערות. במקום בו תלוננו היום אל תלוננו מחר. ובכל ישוב יהודי שאליו תגיעו, תלכו, ראשית כל אל בית הכנסת, תעלו על הבימה ותחזרו על ההכרזה:

”יהודים! להוי דוע לכם, שאנחנו פושעי ישראל! במשך עשרות שנים היינו מאכילי טרפות והכשלנו אלפים ורבבות בעברות חמורות ביותר! עתה אנו מתחרטים על כל זה ורוצים לחזור בתשובה! אנא, במטותא מכם, התפללו בעדנו ובעד נשמותינו שנגזקה לסליחה ולכפרה!”

”במשך כל ימות השבוע בל יבוא אל פיהם שום מאכל בשרי, רק בשבתות וימים טובים יהיה מתר לכם לטעם בשר, אף ורק כזית, כדי לצאת ידי חובה. לישן תישנו רק על הארץ עם אבן למראשותיכם. במשך כל אותה תקופה, תחזרו על הפתחים כקבצנים. אף תקבלו נדבות רק כדי קיום בדיח ובצמצום ליום אחד בלבד, ורק כדי להחזיק את הנשמה, אל תשאירו שום דבר בידיכם עבור יום המחר.

”לאחר שתתנהגו בצורה כזו במשך שלש שנים, תחזרו לקראקא ברגל, ואם הקב”ה יתן לי חיים עד אז, אמשיך להורות לכם אי”ה כל

סֵפֶר מִזְכָּה הַרְבִּים פְּהִלְכָתָהּ

מאת האדמו"ר מהאלמין שליט"א, שנת תש"ס
גודל מעלת שכר המזכה את הרבים
מש"ס, זוהר הקדוש ספרי קבלה ומדריך שים, ספרי מוסר ועוד, ובכלל זה מי שמדפיס ספרים להזיהר את
הרבים, או שנותן כסף להדפיס

הגם שעל ידי זה שאין פנאי להתבודד מחמת הטרדות התמידיות בלימוד התלמידים ולהיותו מעורב בין הבריאות להכניסם תחת כנפי השכינה ומעכבו להגיע למעלת הנבואה, השם יתברך משלם שכרו שלא יסתיר ממנו דבר

ח. אך אברהם אבינו עליו השלום באמת לא הגיע אל מדרגת נבואה כזו של ישעיה ירמיהו ויחזקאל, כי לא היה לו פנאי להתבודד עצמו במחשבתו ולקשר נפשו במדרגת נבואה כזו לפי שהיה מוטרד תמיד בלימוד התלמידים והיה דעתו מעורב בין הבריות להכניסם תחת כנפי השכינה, ואלו היו תלמידים האלו במעלה הנכונה לא היה לימודו אותם מניעת התבודדות המחשבה, אך הם בתחילת לימודם היו במדרגה פחותה עד שהיה צריך להכניסם לאט לאט ובתחילת לימודם הרגילם לעבוד את ה' על מנת לקבל פרס, ועל שהתנונע נפשו תמיד להתעסק עם קצרי דעת כאלו לא נשאר לו פנאי להתבודד מחשבותיו לנבואה כזו, אך ה' הטוב היודע מצפוני לב ונפש, ידע את אברהם, אמר הלא זה עבדי אברהם, אם גם כי לא הגיע אל מדרגת נבואה כזו מכל מקום לא יתכן לכסות ממנו דבר, כי אין חסרון בשלימות נפשו וכל מיעוט הכנתו אל הנבואה הוא רק על ידי שהוא מטריד עצמו לכבודי ולמעני משליך נפשו מנגד וגוזל ממנה מעלת הנבואה אם כן לא יתכן שצדיק כזה יפסיד על ידי עבודתו באהבתו אותי, וזהו תואר הקרא אמר השם יתברך, המכסה אני מאברהם, היתכן שאכסה מאברהם את אשר אני עושה, הלא ידעתיו כי כל מיעוט הכנתו לנבואה הוא למען אשר יצוה את ביתו ואת בניו אחריו ושמרו דרך ה' והם עוד פחותי הערך העובדים על מנת לקבל פרס למען הביא ה' על אברהם את אשר דיבר עליו, כל כך משפיל עצמו הולך ממקום גבוה אל מקום נמוך ללמוד עם קצרי דעת כאלו וכל זה הוא עושה לכבוד שמי להרבות עבדי ומיודעי - אי לזאת שכרו מאתי תצא שבכל מיעוט הכנתו לנבואה אגלה לו כל צפוני ולא יסתר ממנו דבר:

חסרון הזמן שנתהווה על ידי שעוסק בהשלמת נפש הזולת ומעכבו מהשלמת נפשו השם יתברך נותן לו סיפוק שבזמן מועט ישיג השגות רבות ונשגבות יותר מכדי יכולת שכלו

ט. ודבר זה הוא מוסר השכל להשלם, אם אמר יאמר עבד העברי חשקה נפשי בה' וחפץ אני להתקרב אליו ואיך אעשה זאת למעט בלימודי מושכלות שלימות נפשי כדי להשלים נפש חבירי?

התשובה אליו דברי חז"ל: הרבה למדתי מרבותי ויותר מחבירי ומתלמידי יותר מכולם - היפלא מה' דבר למלאות לך שלימות נפשך מה שהחסרת לכבוד שמו - אתה עשה את אשר צווך לעשות ללמוד דעת את העם, וה' יעשה את שלו עשה רצונו כרצונך והוא יעשה רצונך כרצונו למלאות נפשך מידיעת השלימות ויספיק לך זמן המועט להשיג השגות רבות ונשגבות עוד יותר מכדי יכולת שכלך.

בס"ד

הַבִּיאוּ בְּרָכָה אֶל בֵּיתְכֶם

- לְמַדּוּ וְהַפִּיצוּ אֶת הַזֵּהר הַקָּדוֹשׁ -

וְתַזְכְּרוּ לְהַבְטִיחוֹת הַגְּדוֹלוֹת שֶׁל הַרְשָׁב"י הַקָּדוֹשׁ (זהר תרומה סכ"ח):

תָּנוּ ע"ז לְאַלְקִים

סָט זֵהר בְּמַחִיר מְסַבֵּד 77 נ"ח בְּלֶבֶד

הַזְדַּרְזוּ הַמְּלֵאי אוֹזְלִי!

ניתן לרכוש בחנות "מלכות דוד" רח' השומר 74 בני ברק או ב"מפעל הזהר העולמי" רח' נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

אמר משה רבינו לרשב"י: "בהאי חיבורא דילך דאיהו ספר הזהר... ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי" ויתקיים בהון ד בדד יחנו ואין עמו אל נכר (דברים לב, יב) פרוש: משום שעתידיים ישראל לטעום מאילן החיים שהוא ספר הזהר, על ידו יצאו מן הגלות ברחמי, ויתקיים בנו הפסוק שהשם יוציאנו מן הגלות בלי קטרוג. (רע"א מהימנא פרשת נשא דף קכד)

אגרות הזהר

בו נקבצו חלק ממכתבי ברכה עדיד וחזק שנתקבלו במערכת מפעל הזהר העולמי מהתרשמותם של גדולי וחכמי דורנו ובני תורה נכבדים לומדי זהר הקדוש ותכנון אור מבהיק על התועלת הגדולה של התעוררות בלמוד ספר הזהר הקדוש בכל קצוות תבל לזקנים עם נערים

הרב שלום יהודה גראס

אבדק"ק עטרת ישעיה האלמין בית שמש

ב"ה, ערב שבת קודש לסדר "למען תהיה תורת השם בפיה" "למען" גימטריה "קץ" חדש שָׁבַט שַׁנַּת "תש"ע" לפ"ק. - "ספר אור הזהר" בגימטריה תש"ע חושבן דדין כחושבן דדין.

החיים והשלום וְכָל טוֹב סְלָה, אֶל כְּבוֹד אֲדַמּוּרִים, רָאשֵׁי הַיְשִׁיבוֹת, מְרַבִּיצֵי הַתּוֹרָה, וְרַבָּנִים, מְגִידֵי הַשְּׁעוּרִים בְּדַף הַיּוֹמִי וּבְשִׁלְחוֹ עֲרוּף יוֹמִי, וְדִי בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר, וְכָל הָעוֹסְקִים בְּמִלְאֶת הַקֹּדֶשׁ שְׁלִיט"א.

באנו להציע לפניכם הצעה נפלאה לזכות את הרבים בלמוד תורת הרשב"י ז"ע ולקרב הגאולה, כמובא בספרים הקדושים החובה הקדושה המטלת על כל אחד ואחד ללמד הזהר הקדוש.

לכן היות שהצבור מתאסף בזכותכם לקבע עתים לתורה בתורת הנגלה, יש בידיכם לזכותם בתורת הנסתר והיו לאחדים, דהינו להתחיל את השעור או לסיים את השעור בלמוד ספר הזהר הקדוש על פרשת השבוע משך חמש דקות כמבאר בספר סור מרע ועשה טוב (דף ט"ז): וזה לשונו: תדבק נפשך בספרי יראים שתראה בכל עת חיובך לבוּרָא כֹּל עוֹלָמִים, ובפֶּרֶט בְּסֵפֶר הַזֶּהר שֶׁהוּא עֶקֶר כֹּל סִפְרֵי מוֹסֵר, וְהוּא יִלְהֵב לְבָבְךָ בְּשִׁלְהֶבֶת אִשׁ לְעִבּוּדָה הַתְּמִימָה, סִפְרֵי הַזֶּהר הוּא הַמְּפַתֵּחַ וְהוּא הַסּוּגֵר. עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ.

ובספר זכירה לחיים להגאון רבי חיים פאלאגי זצ"ל (חלק א' דף לג עמוד ג'), "מוסר השם שיש בזהר הקדוש מוסר השכל יתר על כל בעלי ספרי מוסר, וכל תבה ותבה נוקב ויורד בתוּגֵי דְלִפְא", עד כאן.

ובקל אפשר ללמד הזהר "חק לישראל", שתקו האריז"ל, מידי יום ביומו ועל ידי זה להטעים את נפת צוף דברי הרשב"י ז"ע לצבור הלומדים, כמו שכתב החיד"א זצ"ל, שאין עוד למוד בעולם המזכר הנשמה כמו למוד הזהר הקדוש.

והלומד הזהר, אפלו אינו יודע ואינו מבין מה שמוציא מפיו, הקדוש ברוך הוא מתקו דבריו. וכך אמרו קמאי וסמכוהו אקרא ודגלו עלי אהבה, אל תקרי

וּדְגְלוּ אֶלָּא וְדִלְגוּ. וְעַיִן בְּהַרְבַּ חֵידָ"א בְּקוּנְטֵרְס טוֹב עַיִן בְּשֵׁם ה' א"ז וְכוּ'.

וְכַתֵּב הַרְמ"ק בְּסִפְרֵ אור הַנְּעֵרֵב כִּי בַעֲת לְמוֹד סְתָרֵי תוֹרָה מִתְעוֹרֵר בְּנִפְשׁ רְגֵשׁ נִפְלָא לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כִּי עָזָה כְּמוֹת אַהֲבָה, וּמוֹבָא בְּרַעֲיָא מְהִימָנָא בְּזַהַר פְּרָשֵׁת נְשֵׂא, (דף קכ"ד): וְהַמְשִׁכִּילִים יִזְהִירוּ כְּזַהַר הַרְקִיעַ בְּהַאי חַבוּרָא דִּילְךָ דְּאִיְהוּ סִפְרֵ זַהַר, מִן זוֹהַרָא דְּאִימָא עֲלָאָה תְּשׁוּבָה. בְּאֵלִין לֹא צְרִיךְ נִסְיוֹן, וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל "לְמִטְעָם" מְאִילָנָא דְּחַיִּי, דְּאִיְהוּ הַאי סִפְרֵ זַהַר, יִפְקוּן בִּיהַ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, וְיִתְקַיֵּים בְּהוֹן, (דְּבָרִים לב) ה' בְּדָד יִנְחֵנוּ וְאִין עֵמוּ אֵל נִכְר. [תְּרַגְמוּם לְלִשׁוֹן הַקִּדְשׁ]: מִשׁוּם שְׁעֵתִידִים יִשְׂרָאֵל לְטַעַם מְאִילֵן הַחַיִּים שֶׁהוּא סִפְרֵ זַהַר הַזֶּה, עַל יְדוּ יִצְאוּ מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים.

וּבַמְקַדְשׁ מְלָךְ (לְרַעֲיָא מְהִימָנָא פֶּאוּ) דְּיוֹק לִישְׁנִיָּה דְּקֶאֱמַר לְמִטְעָם, לוֹמַר שְׁעֵתִידִי לְהַתְּגַלוּת פְּרוּשׁ מִזְמַרֵּי זַהַר בְּטוֹב טוֹב הַשֵּׁם, וְאִזּוּ יִפְקוּן בִּיהַ מִן גְּלוּתָא כְּשִׁיטְעֵמוּ פְּרוּשֵׁי אֱמָרֵיו כִּי נַעֲמוּ, כְּמוֹ בְּזִמְנֵנוּ זֶה שֶׁהוּא אַחֲרֵית הַיָּמִים וְזִמְן הַגְּאֻלָּה. וְעַל פִּי זֶה אֶפְשֵׁר לְהִבִּין מַה שְׁכַתֵּב הַחֵידָ"א וְצ"ל, וְעוֹד, כִּי אֱמִירַת זַהַר לְבַד בְּלִי לְהִבִּין מוֹעִיל מְאֹד, כְּמוֹ שְׁדִיק הַמְּקַדְשׁ מְלָךְ "לְמִטְעָם" שֶׁזֶה מוֹרָה עַל אֱמִירָה לְבַד שְׂאֵם טוֹעֲמִים רַק אֶת זַהַר יִפְקוּן בִּיהַ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי.

וּבַתְּקוּנִים סוּף תְּקוּן ו', מְהַאי חַבוּרָא דִּילְךָ, כִּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְאָה בְּסוּף יוֹמִיָּא, וּבְגִינִיָּה (וְיִקְרָא כה, י) וּקְרָאתֵם דְּרוּר בְּאַרְץ וְגוּמַר. וּבַתְּקוּן ל' בְּסִפְרֵ כְּפַסָּא מְלָךְ, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "כְּמַה גְּדוֹל חַיּוֹב עַל תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים לְלַמֵּד קְבָלָה, וְעַנְשֵׁם כְּמַה גְּדוֹל אִם אֵינִם לוֹמְדִים קְבָלָה, וְגוֹרֵם אַרְךָ גְּלוּתָא, כִּי הֵם מְעַכְּבִים הַגְּאֻלָּה רַחֲמָנָא לִיצְלוּ, כִּי יַעֲשֶׂה בְּשַׁעָה אַחַת בְּלַמוּד הַקְּבָלָה מַה שְׁלֹא נַעֲשֶׂה בְּלַמוּד חֻדְשׁ יָמִים בְּפִשְׁטֵי הַתּוֹרָה, כִּי גְדוֹל כְּחָה לְקָרֵב הַגְּאֻלָּה". וּבַתְּקוּן מ"ב שֵׁם בְּכַסָּא מְלָךְ, "כִּי לְמוֹד זַהַר הַקִּדְשׁ בְּגִירְסָא בְּעֵלְמָא בּוֹנָה עוֹלָמוֹת, וְכַל שְׁפִן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְהִבִּין אֶפְלוּ פְּרוּשׁ מִזְמַרֵּי אֶחָד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תְּקוּן לְמַעְלָה בְּשַׁעָה אַחַת מַה שְׁלֹא יַעֲשֶׂה בְּלַמוּד הַפִּשְׁטֵי שְׁנֵי תְּמִימָה, וּמִבְּטַח לוֹ שֶׁהוּא בֶן עוֹלָם הִבָּא מִבְּנֵי הַיְכָלָא דְּמִלְכָּא, וְיִהְיֶה מְרוֹאֵי פְּנֵי הַמְּלָךְ הַיּוֹשְׁבִים רִאשׁוֹנָה בְּמִלְכוּתָא דְּרַקִּיעָא. וְאִין נַחַת רוּחַ לְהַשֵּׁם כְּעֶסֶק בְּנִשְׁמַת הַתּוֹרָה שֶׁהִיא הַחֲכָמָה הָאֱמִתִּית הַמְּקַבְּלַת כִּי מִמֶּנָּה יוֹדַע רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעִבּוּדָתוֹ וּמִצְוֹתָיו...". עַד כְּאֵן.

וְכַתּוּב בְּאֶבֶן שְׁלֵמָה (פָּרֶק ח' אוֹת כ"ו לְהַגֵּר "א ז"ל) פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה הֵם חַיִּים לְפָנִימִיּוֹת הַגּוּף שֶׁהוּא הַנֶּפֶשׁ וְהַחִיצוֹנִיּוֹת לְחִיצוֹנִיּוֹת הַגּוּף, וְהַעוֹסְקִים בְּרִמְזוֹ וְסוּד אִין יִצָּר הָרַע יְכוֹל לְהַתְּגַרוֹת בָּהֶם. וְכַתֵּב עוֹד שֵׁם (בְּפָרֶק י"א אוֹת ג) דְּהַגְּאֻלָּה לֹא תִהְיֶה, רַק עַל יְדֵי לְמוֹד הַתּוֹרָה, וְעַקֵּר הַגְּאֻלָּה בְּלַמוּד הַקְּבָלָה.

המשך המכתב בחוברת הבאה